

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-336/2013-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, pokrenutog po zahtjevu D. I. iz V., M. 18, na sjednici dana 25. listopada 2013.

presudio je

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

D. I. iz V. podnio je temeljem članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02. – pročišćeni tekst) Ustavnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 36. stavka 1. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (Narodne novine, broj 117/93., 69/97., 33/00., 73/00., 127/00., 59/01., 107/01., 117/01., 150/02., 147/03., 132/06., 26/07., 73/08.), članka 6. stavka 1.

Odluke o općinskim porezima na potrošnju, na kuće za odmor, na tvrtku ili naziv i na korištenje javnih površina od 28. prosinca 2002. (Službeni vjesnik Varaždinske županije broj 29/02.) i članka 18. stavka 1. Odluke o općinskim porezima od 14. prosinca 2010. (Narodne novine, broj 144 od 22. prosinca 2010.).

Podnositelj u bitnome navodi da nije sporna zakonska obveza plaćanja poreza na kuće za odmor, niti da se radi o javnom prihodu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, već je sporna odredba o načinu određivanja poreznog opterećenja poreznih obveznika (kuna/m² korisne površine). Stoga smatra da je odredba članka 36. stavka 1. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave kojom je propisano oporezivanje na način da se visina poreza određuje u kunama po m², suprotna ustavnom načelu iz članka 51. Ustava Republike Hrvatske da se javni troškovi podmiruju u skladu s gospodarskim mogućnostima (snagom) jer kao porezna osnovica nije uzeta tržišna vrijednost, koja jedino odražava realnu gospodarsku snagu, već je uzet samo jedan od elemenata kojim se dolazi do tržišne vrijednosti (m²). Navodi da se utvrđivanje visine porezne osnovice, isključivo množenjem kvadrature korisne površine kuće za odmor sa iznosom kn koji je određen Odlukom ne dolazi do tržišne vrijednosti objekta pa time niti do realne, stvarne gospodarske snage poreznog obveznika te se time među njima stvara nejednakost i nepravda s obzirom da se iz same kvadrature kuće za odmor ne može zaključiti kolika je ta vrijednost, jer tržišnu cijenu, uz kvadraturu čine i mnogi drugi elementi (lokacija, veličina građevinskog zemljišta, komunalna opremljenost itd). S obzirom da se radi o imovinskom porezu drži da bi se porezna osnovica, radi ostvarivanja načela jednakosti i pravednosti trebala utvrđivati u odnosu na vrijednost imovine (kuće za odmor) u relativnom dijelu (postotak) gdje bi svi porezni obveznici platili postotno jednako. Zaključno navodi da Zakon i Odluke ne uzimaju u obzir ni osobna svojstva poreznog obveznika fizičke osobe kao što se to čini prilikom oporezivanja prihoda od imovine (bračni status, dob, broj djece i uzdržavanih članova) pa su pravne osobe vlasnici kuća za odmor u povoljnijem položaju. Predlaže da se ukinu navedene odredbe.

Pozvan odgovarajućom odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima, donositelj osporene odluke navodi da su donošenjem Odluke o općinskim porezima (Narodne novine, broj 144/10.) i Odluke o davanju u zakup i na korištenje javnih površina i dijelova neizgrađenog građevinskog zemljišta za postavljanje kioska i pokretnih naprava (Službeni vjesnik Varaždinske županije broj 37/10. i Službeni vjesnik Općine Gornji Kneginec broj 8/2011.) prestale važiti odredbe Odluke o općinskim porezima na potrošnju, na kuće za odmor, na tvrtku ili naziv i na korištenje javnih površina (Službeni vjesnik Varaždinske županije broj 29/02.).

Zahtjev se odbija.

Osporena odredba članka 18. stavka 1. Odluke o općinskim porezima (Narodne novine, broj 144 od 22. prosinca 2010.- dalje: Odluka) koju je donijelo Općinsko vijeće Općine G. K. na 14.sjednici, održanoj 14.prosinca 2010. glasi:

Porez na kuće za odmor plaća se u visini od 11,00 kn po jednom četvornom metru korisne površine kuće za odmor.

Mjerodavni propis za ocjenu zakonitosti Odluke je Zakon o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave (Narodne novine, broj 117/93., 69/97., 33/00., 73/00., 127/00., 59/01., 107/01., 117/01., 150/02., 147/03., 132/06., 26/07., 73/08. i 25/12.).

Članak 3.

Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave stječe prihod iz vlastitih izvora, od zajedničkih poreza i od dotacija iz državnog i županijskog proračuna.

Članak 30.

1. Općine ili gradovi mogu uvesti poreze:

4. porez na kuće za odmor.

Članak 35.

1. Porez na kuće za odmor plaćaju pravne i fizičke osobe koje su vlasnici kuća za odmor.

Člankom 36.

1. Porez na kuće za odmor plaća se od 5,00 do 15,00 kuna po jednom četvornom metru korisne površine kuće za odmor.

2. Visinu poreza na kuće za odmor propisuje svojom odlukom općina ili grad.

3. Općine ili grad propisuju visinu poreza na kuće za odmor ovisno o mjestu, starosti, stanju infrastrukture te drugim okolnostima bitnim za korištenje kuće za odmor.

Slijedom izloženog proizlazi da je općina na temelju izravne zakonske ovlasti ovlaštena samo propisati da se porez na kuću za odmor plaća po jednom četvornom metru korisne površine, kao osnove na koju se primjenom propisane porezne stope razrezuje porez na kuću za odmor, a ne po nekoj drugoj osnovi, odnosno po tržišnoj vrijednosti kako to smatra podnositelj. Osim toga visina poreza na kuću za odmor propisana je u okviru zakonom određenih granica i primjenjuje se jednako na sve porezne obveznike pa proizlazi da osporena odredba nije u nesuglasju sa Zakon o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Napominje se tužitelju da Visoki upravni sud u postupku ocjene zakonitosti općeg akta nema ovlasti ocjenjivati njegovu suglasnost s odredbama Ustava Republike Hrvatske pa navodi podnositelja u tom smislu nisu od utjecaja na odluku u predmetnoj stvari.

Trebalo je stoga odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10. i 143/12.) odbiti zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 25.listopada 2013.